

prima instanță - (Judecătoria Edineț) M. Iftodi
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Varvarei Costicean,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Varvara Costicean împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la apărarea dreptului consumatorului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei și deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Varvara Costicean, admis apelul Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, casată hotărârea Judecătoria Edineț din 01 noiembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 11 mai 2016 Varvara Costicean a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldtelecom”, prin care a solicitat obligarea SA „Moldtelecom” de a înlocui gratuit telefonul defectat de model Lenovo A316i, seria 865436026817775, cu altul nou de același model și valoare, încasarea de la SA „Moldtelecom” a sumei de 20 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral și 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că la 30 aprilie 2015 a procurat de la SA „Moldtelecom”, filiala Edineț, serviciul „Unite”, telefonul de model Lenovo A316i, seria 865436026817775, iar, la câteva luni de la procurare, a depistat defecțiuni tehnice, care generau nefuncționarea totală sau parțială a telefonului și, de aceea, la 16 noiembrie 2015 l-a dus la reparație, iar la 18 noiembrie 2015 l-a luat fiind convinsă ca problema a fost remediată, însă, la 04 decembrie 2015, telefonul a cedat din nou, fiind nevoită să-l ducă la reparație. După o lună și jumătate telefonul iarăși s-a defectat, l-a dus la reparație, de unde l-a luat la 20 ianuarie 2016 și din nou nu a funcționat mult, l-a dus iarăși la reparație, primindu-l la 30 martie 2016.

Astfel, invocă reclamanta că pe parcursul garanției telefonul a fost dus de mai multe ori la reparație cu aceeași problemă, perioada sa de funcționare în parametri normali devenind din ce în ce mai scurtă.

Menționează că sa adresat către pârât cu solicitarea de a-i fi înlocuit gratuit produsul necorespunzător, inclusiv și în formă scrisă, astfel că, prin cerere prealabilă a solicitat executarea benevolă a obligației asumate, însă la pretenția înaintată careva acțiuni nu s-au întreprins.

Indică că schimbarea unui produs în garanție se poate face în cazul în care se strică de trei ori în prima jumătate a perioadei de garanție sau este ținut în service în garanție 10% din perioada de garanție.

Prin urmare, consideră că SA „Moldtelecom” este obligată să-i înlocuiască gratuit telefonul, deoarece nu corespunde scopului pentru care a fost achiziționat.

Totodată, invocă reclamanta că deoarece pârâtul i-a vândut un produs cu defect și a fost nevoită să se deplaseze de mai multe ori pentru a-l repara, dar în final produsul se defecta din nou, aceste acțiuni negative nu au făcut decât să-i cauzeze stări de nervozitate, care, în consecință, au dus la suferințe psihice, deprimări, fapt ce impune și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 01 noiembrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Varvara Costicean împotriva SA „Moldtelecom”.

S-a obligat SA „Moldtelecom” să înlocuiască gratuit telefonul defectat de model Lenovo A316i, seria 865436026817775, cu altul nou de același model și valoare.

S-a încasat de la SA „Moldtelecom” în beneficiul Varvarei Costicean suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la SA „Moldtelecom” în beneficiul Varvarei Costicean suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cererea privind încasarea sumei de 19 500 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

La 10 noiembrie 2016 Varvara Costicean a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea în care acțiunea a fost respinsă, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admis integral.

Ulterior, la 24 noiembrie 2016 SA „Moldtelecom” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea în care acțiunea a fost admisă, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de SA „Moldtelecom”.

S-a casat hotărârea Judecătorei Edineț din 01 noiembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Varvara Costicean.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe privind admiterea acțiunii este neîntemeiată, or, conform actului de predare-primire a terminalelor mobile din 30 martie 2016, s-a stabilit că terminalul nu se pornește din cauza uzurii bateriei (acumulatorului).

Totodată, potrivit contractului, termenul de garanție a bateriei (acumulatorului) este de șase luni, care a expirat la 30 octombrie 2015, pe când uzura acesteia s-a stabilit la 30 martie 2016, adică la cinci luni după expirarea termenului de garanție.

La fel, instanța de apel a indicat că, la 16 noiembrie 2015 Varvara Costicean a optat pentru remedierea prin înlăturarea viciului, adică remedierea gratuită deficiențelor apărute.

Ulterior și la 05 februarie 2015 reclamanta a beneficiat de remediere gratuită a deficiențelor apărute, care au fost înlăturate de către furnizor.

Prin urmare, a concluzionat că, defecțiunea apărută la 30 martie 2016 nu are legătură cu defecțiunea terminalului, ci a acumulatorului, care a fost cauzată ca rezultat al suprasolicitării de către consumator.

Totodată, s-a stabilit ca defecțiunea acumulatorului a apărut în afara termenului de garanție.

La 10 aprilie 2017, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 138), avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Varvarei Costicean a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material.

La fel, consideră că circumstanțele cauzei nu au fost constatate corect, iar soluția instanței de apel este neîntemeiată și arbitrară.

Astfel, susține că recurenta, în calitate de consumator, a utilizat telefonul mobil în mod rațional și fără abuzuri, iar către intimat s-a adresat în cadrul termenului de garanție, la 31 martie 2016.

Întrucât răspuns la cererea prealabilă nu a primit în termen de 30 zile, s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Menționează că în rezultatul solicitării de a-i fi înlocuit gratuit telefonul defectat cu unul nou de același model, intimatul a informat-o că este dispus să-i ofere o altă baterie pentru modelul de deținut de ea, de unde reiese că SA „Moldtelecom” a recunoscut faptul că telefonul este viciat de la procurare, iar defecțiunile nu sunt produse din vina recurteii. Astfel, întrucât, obiectul contractului nu este bateria ci telefonul, Varvara Costicean a refuzat oferta intimatului.

La 23 mai 2017 intimatul SA „Moldtelecom” a depus referință pe marginea recursului declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat declararea lui ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei și deciziei suplimentare din 14 februarie 2017, expediate în adresa participanților la proces la 03 aprilie 2017, au fost recepționate de către recurentă la 07 aprilie 2017 (f.d. 124), în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul depus la 10 aprilie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și

de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Varvarei Costicean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele Varvarei Costicean se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari